THE ISRAELITE PRESS
The only Jewish Newspaper in Western Canada.
דאָס אידישע וואָרט
Office and Place of Business: New Israelite Press Bldg., 165 Selkirk Ave. East
Published daily except Saturday and Sunday
ENTERED AS SECOND-CLASS MAIL MATTER AT OTTAWA
Subscription: $6.00 per year
Est. 1910 Phones: 55 409—52 213
Winnipeg — Manitoba

א מיליטערישער אנטי-מיליטאריסט וועגן מי-ליטערישע איבונגען אין די שולן

אויב איר ווילט, זיינען אונזערע גרעסטע פאסיפיסטן — אונזערע ארמיי אָפיצערן, אפשר פלעגן אמאָליקע ארמיי פירער ריידן וועגן גלאָריע פון מלחמה און וועגן איר נויטווענדיקייט. היינטיקע מיליטערישע פירער נים נאָר אין קאנאדע, נאָר אין אלע לענדער בכלל, זיינען חי גרעסטע ליב-האָבער פון פרידן, און זיי דריקן אויס די דאָזיקע פרידלאכע געפילן ביי יע-דער געלעגנהייט.

יאָ, אפילו מיליטאריסטן פון פראנקרייך, — פון דעם זעלבן פראנק-רייך וואָס האָט געשלאָגן הייטשלאנד אין איבערגענומען איר פרייסישן מי-ליטאריזם (אויב עס האָט אים פריער ניט געהאט), — אפילו די פראנצוי-זישע מיליטאריסטן וואָרקען היינטיקע ציינען ווי טייבעלאך. זיי האָבן מי-ליטאריזם פון די טיפעניש פון זייער האַרצן, נאָר פאַרוואָס באוואפענען זיי פראנקרייך ביז די ציין? — א, ליידער איז נאָך די וועלט ניט דערוואַקסן צו דער היכער מדרגה פון פרידלאכקייט. וועדכע פראנקרייך האָט דער-גרייכט. ליידער איז נאָך פראנקרייך ארומגערינגלט מיט שלעכטע שכנים. און מען מוז זיי צווינגען צו האָבן דורך-ארן פאר'ן שלום פון א פאָלק, וואָס האסט מלחמה . . . .

נאטירלאך, זיינען מיר, — די "מיר" פון יעדן לאנד, איינשליסנדיק קאנאדע, נאָך פרידלאכער ווי וועלכע ס'איז אנדערש פרידן-ליבנדיק פאָלק אין דער וועלט, און אויב מיר באוואפענען זיך אָדער פירן איין מיליטא-ריזם אין אונזערע שולן, איז דאָס בלויז אין די דיינסטע אינטערעסן פון פרידן און — גוטער דערציאונג פאר אונזערע קינדער.

לייטענאנט-קאָלאָנעל ג. א. דריו, — ווי זיין טיטול זאָגט עדות, א העכערער מיליטערישער אָפיצער, — האָט געשריבן א סך ארטיקלען וועגן קאנאדעס באטייליקונג אין דער גרויסער מלחמה "קעגן דער באצווינגונג פון דער וועלט פונ'ם דייטשן מיליטאריזם". אזוי ווערט ער באציינט אין "ער היגער פרעסע, וואָס באריכטעט וועגן א רעדע וואָס ער האָט געהאַ-טען, פארטיידיקנדיק דעם איינפיר פון מיליטערישע איבונגען אין די שולן.

ווי איר זעט פון זייגע קוואליפיקאציעס, איז דער ליינ. קאָל. דריו א קעגנער פון מיליטאריזם, — ער האָט באציינט קאנאדעס באטייליקונג אין דער מלחמה ווי א קאמף קעגן דעם דייטשן מיליטאריזם. וואָס איז שייך קאנאדע, איז ער זיכער, אז ס'איז לעכערלאך צו ריידן וועגן קאנאדער מי-ליטאריזם, שוין דערפאר אליין, וואָס ס'איז אויסגעשלאָסן די מעגלאכקייט, אז קאנאדע זאָל ווען דערקלערן אימעצן קריג.

און באלד ווי אזוי, זעט ליינ-קאָל. דריו בשום אופן ניט איין, ווי אזוי מען קאָן אויסזעצן עפעס קעגן מיליטערישע איבונגען אין די קאנאדער שולן. עס קומט אויס, אז אין די פאראייניקטע שטאטן, אין פראנקרייך אָדער ערגעץ אנדערשוואו, איז דאָ יאָ וואָס אויסזעצן קעגן "קאדעטן טרע-נירונג", אָבער ניט אין קאנאדע. דאָ, זאָגט ער, זיינען בלויז גוטע זיינען. — דיסציפלין און רעספעקט צו אוטאָריטעט וואָס מיליטערישע איבונגען פלאנצן איין ביי די קינדער, וואָס זיינען זייער נייטיק פאר דעם אַזאַקסנדי-קען דור.

וואָלטן מיר אָבער דערויף געזאָגט, אז סיי אין אמעריקע אין סיי אין פראנקרייך זיינען דאָ אויך א צאָל "פאסיפיסטן" פון דעם זעלבן שניט, וואָס זיינען שטארקע אנהיינגער פון מיליטערישע איבונגען אין די שולן פון זייערע באטרעפנדיקע לענדער. און זיי אלע זיינען פונקט אזוי איבערצייגט, אָדער מאכן דעם איינדרוק אז זיי זיינען איבערצייגט, אז זיי האָבן הלילה דערמיט ניט קיין מיליטעריסטישע אבזיכטן, וויל זייער באטרעפנדיל לאנד האסט בכלל דעם מיליטאריזם.

אמת, קאנאדע, לויט איר נאציאָנאלן סטאטוס, איז דערווייל ניט אין א פאזיציע צו דערקלערן אימעצן קריג. די לאגע קאָן זיך אָבער אי-בערבייטן, ווען דער באָדן זאָל דאָ פאר דעם צוגעגרייט ווערן. יעדנפאלס, אפילו אונטער די איצטיקע אומשטענדן, קאָן קאנאדע אויסאיבן א שטארקן איינפלוס אויף דער אימפעריע שטעלונג מיט שלעכטע שכנים. און מען מוז זיי צווינגען צו האָבן דורך-ארן שלום פון א פאָלק, וואָס האסט מלחמה . . . .

נאטירלאך, זיינען מיר, — די "מיר" פון יעדן לאנד, איינשליסנדיק קאנאדע, נאָך פרידלאכער ווי וועלכע ס'איז אנדערש פרידן-ליבנדיק פאָלק אין דער וועלט, און אויב מיר באוואפענען זיך אָדער פירן איין מיליטא-ריזם אין אונזערע שולן, איז דאָס בלויז אין די דיינסטע אינטערעסן פון פרידן און — גוטער דערציאונג פאר אונזערע קינדער.

לייטענאנט-קאָלאָנעל ג. א. דריו, — ווי זיין טיטול זאָגט עדות, א העכערער מיליטערישער אָפיצער, — האָט געשריבן א סך ארטיקלען וועגן קאנאדעס באטייליקונג אין דער גרויסער מלחמה "קעגן דער באצווינגונג פון דער וועלט פונ'ם דייטשן מיליטאריזם". אזוי ווערט ער באציינט אין "ער היגער פרעסע, וואָס באריכטעט וועגן א רעדע וואָס ער האָט געהאַ-טען, פארטיידיקנדיק דעם איינפיר פון מיליטערישע איבונגען אין די שולן.

ווי איר זעט פון זייגע קוואליפיקאציעס, איז דער ליינ. קאָל. דריו א קעגנער פון מיליטאריזם, — ער האָט באציינט קאנאדעס באטייליקונג אין דער מלחמה ווי א קאמף קעגן דעם דייטשן מיליטאריזם. וואָס איז שייך קאנאדע, איז ער זיכער, אז ס'איז לעכערלאך צו ריידן וועגן קאנאדער מי-ליטאריזם, שוין דערפאר אליין, וואָס ס'איז אויסגעשלאָסן די מעגלאכקייט, אז קאנאדע זאָל ווען דערקלערן אימעצן קריג.

און באלד ווי אזוי, זעט ליינ-קאָל. דריו בשום אופן ניט איין, ווי אזוי מען קאָן אויסזעצן עפעס קעגן מיליטערישע איבונגען אין די קאנאדער שולן. עס קומט אויס, אז אין די פאראייניקטע שטאטן, אין פראנקרייך אָדער ערגעץ אנדערשוואו, איז דאָ יאָ וואָס אויסזעצן קעגן "קאדעטן טרע-נירונג", אָבער ניט אין קאנאדע. דאָ, זאָגט ער, זיינען בלויז גוטע זיינען. — דיסציפלין און רעספעקט צו אוטאָריטעט וואָס מיליטערישע איבונגען פלאנצן איין ביי די קינדער, וואָס זיינען זייער נייטיק פאר דעם אַזאַקסנדי-קען דור.

וואָלטן מיר אָבער דערויף געזאָגט, אז סיי אין אמעריקע אין סיי אין פראנקרייך זיינען דאָ אויך א צאָל "פאסיפיסטן" פון דעם זעלבן שניט, וואָס זיינען שטארקע אנהיינגער פון מיליטערישע איבונגען אין די שולן פון זייערע באטרעפנדיקע לענדער. און זיי אלע זיינען פונקט אזוי איבערצייגט, אָדער מאכן דעם איינדרוק אז זיי זיינען איבערצייגט, אז זיי האָבן הלילה דערמיט ניט קיין מיליטעריסטישע אבזיכטן, אז זיי האָבן בכלל דעם מיליטאריזם.

אמת, קאנאדע, לויט איר נאציאָנאלן סטאטוס, איז דערווייל ניט אין א פאזיציע צו דערקלערן אימעצן קריג. די לאגע קאָן זיך אָבער אי-בערבייטן, ווען דער באָדן זאָל דאָ פאר דעם צוגעגרייט ווערן. יעדנפאלס, אפילו אונטער די איצטיקע אומשטענדן, קאָן קאנאדע אויסאיבן א שטארקן איינפלוס אויף דער אימפעריע שטעלונג צו דער מלחמה און פרידן פראנקרייך. — און אז אין דער היגזיכט איז ניט אין אן אנדער לאגע, ווי די אנדערע לענדער.

וואָס איז שייך די מעלות פון מיליטערישע איבונגען, אויף וועלכע ליינ-קאָל. דריו און אנדערע פארטיידיקער ציינען אָן, קאָנען מיר זייער לייכט אויסקומען אָן זיי, און נאָך בעסער אויסמאכן . . . פאר'ן פיזישן געזונט זיינען די געוויינלאכע ציוויל פיזישע איבונגען זיכער ניט וויינינקער גוט, ווי די מיליטערישע. וואָס איז שייך דיסציפלין אין אזטאָריטעט, ווילן מיר פון אונזער יוגנט בלויז דיסציפלין וואָס באזירט זיך אויף פרעזיד-לאכן בלויז אויף איבערצייגונג.

מיליטערישע טרעניר־ונג קאָן דערציען גוטע שקלאפן, אָבער ניט קיין פרייע בירגער. מיר דארפן דערציען א דור, וואָס זאָל אליין קאָנען אור-טיילן וועגן פראגן, און זאָל ניט נעמען באפעלן ווי צי דיינקען. מיר ווילן האָבן אין לאנד געזעלשאפטלאכע דיסציפלין, און ניט קיין מיליטערישע דיסציפלין.

עס די רעזולטאטן פון דער קאָמיסיעס באריכט

עס איז נאָך דערווייל צופרי צו ריידן וועגן די ענדגילטיקע רעזולטא-טן פונ'ם באריכט פון דער פאלעסטינער אויספאָרשונג קאָמיסיע, וועלכע איינגעגאנגען אנד אין דער גרעסטער מאָס אָפּ פון די פארהאנדלונגען וואָס די ענדגילטיקע פירט אָן (ווי פרעמיער מאקדאָנאלד האָט אין הויז דערקלערט) מיט די פאָרשטייער פון ביידע צדדים.

איין זאך איז אָבער שוין אבסאָלוט זיכער: די בריטישע גרונט פאָ-ליטיק אין ארץ-ישראל וועט ניט געענדערט ווערן. דאָס האָט פרעמיער מאקדאָנאלד באשטעטיקט אין הויז, און ער איז געשטיצט גע-ווארן אין דער הינזיכט סיי פון מר. באלדווין, און סיי פון מר. לאיד-שאָרדזש.

נאָכמער, עס־וועט אויס צו זיין גאנץ זיכער, אז די רעגירונג וועט אין דער באלדיקער פאָליטיק רעכענען זיך בלויז מיט דער רעקאָמענדאציעס פון דער קאָמיסיע, וואָס באציען זיך אויף דער באלדיקער פארזיכערונג פון רו און פריידן אין א"י. מיט די רעקאָמענדאציעס, אין וועלכע די קאָמיסיע האָט איבערגעטראָפן איר קאָמפעטענץ, וועט זי זיך באזונדערס ניט רעכע-נען. דאָס איז אויך געווען גאנץ קלאָר פון אימיגראציע, אז דער קאָנס-טיטוציאָנעלער אנטווייק לונג, וועלכע לויט דער דערקלערונג, "זיי-נען די סאמע וויכטיקסטע פראגן אויף וועלכע די אראבישע רעגירונג און קענען דער אראבישער עקזעקוטיווע קעגן דער גראנד-מיפטי. אין דעם פינסטן — די קלאָ-נעם פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע קעגן דער פאלעסטינער רעגירונג. דער זעקסטער קאפיטל האָט צו טאָן מיט דער ערשטער כוואליע פון די געשעענישן, מיט די ערשטע אויסברוכן און אונגוסט, און וועלכן די קאמישיאָנערן פרואוון דערקלערן פאר וואָס זיי האָבן ניט באגרעניצט זייער טעטיקייט אויף צו אונטערזוכן די אקטו-עלע געשעענישן, נאָר האָבן זיך אויך פאר-נומען מיט הויפּט פראגן פון דער פאָלי-סי.

אין דעם דאָזיקן קאפיטל זאָגן די קאָמיי שיאָנערס: "לויט די באוויזן וואָס ליגן פאר אונז געפינען מיר, אז קלאגעס זיי-נען אינשטאנען לאנג פאר יום-כפור, 1928, און אז דאָס האָט פאראורזאכט די אונגוסט אויסברוכן. עס איז ווייטער אונזער שטאנדפונקט, אז אן אלעלכע אומצופרידנ-קייטן וואָלטן די אויסברוכן ניט געווען פארגעקומען, אָדער אויב זיי וואָלטן גע-ווען פארגעקומען, וואָלטן זיי ניט געווען דערגרייכט אויעלכע פראָפאָרציעס ווי זיי האָבן דערגרייכט. אין דער הינזיכט האלטן מיר, אז די פאָליטישע און עקאָנאָמישע אומצופרידנקייטן פון די אראבער מוזן באטראכט ווערן אלס אזעלכע וואָס זיינען געווען די באלדיקע אורזאכן פון די אומ-רוען.

אָבער אפילו ווען דאָס וואָלט ניט געווען אונזער מיינונג, וואָלטן מיר געווען גע-מוזט אונטערזוכן יענע אומצופרידנקייטן אין דעם ליכט פון א צווייטן טייל פון אונ-זער אויפגאבע. ווייל עס איז קלאָר, אז רעאקציאָנערציע, אפילו ווען זיי ווערן אמפארציטיקסטן באטראכט, קאָנען ניט האָבן קיין דערפאָלג. סיידן זיי פארשן אויס די סאמע ווארצלען פון דער זאך, כדי צו פארטיידן, אז די לעצטע אומגליקלאכע געשעענישן זאָלן זיך ניט ווידערהאָלן. צו-ליב דאָס דאָזיקע ווארזאכן האָבן מיר דער-פאר געפילט פארפליכטעט צו אויספאר-שען אויך די פריערדיקע אומצופרידנ-קייטן".

די דריי פאָלגנדיקע קאפיטלען פארנע-מען זיך מיט דער פראגע פון אימיגראציע, לאנד און קאָנסטיטוציאָנעלער אנטווייק לונג, וועלכע לויט דער דערקלערונג, "זיי-נען די סאמע וויכטיקסטע פראגן אויף וועלכע די אראבישע רעגירונג קאָן אין טעאריע ווערן גלייך מיט דער אראבישער אפעל-לאציע, פון די ערשטע דריי טאבעלן זעט עס אויס, אז דער דאָזיקער גלייכער סטא-טוס וואָלט געקאָנט דערגרייכט ווערן אין 1948, 1956, 1969. ווערענד לויט די השערות אין דער פערטער טאבעלע וואָלט די אידישע באפעלקערונג נאָך אלץ געווען מיט א האלבן מיליאָן. ווייניקער ווי די אראבישע באפעלקערונג, ווען די צאָל פון דריי מיליאָן. וועלכע די קאָמיסיע בא-טראכט אלס די מאקסימום באפעלקערונג פאר פאָלעסטינע וואָלט דערגרייכט געוואָ-רען.

לאנדאָן, (איטא).— דער באריכט פון דער פאָלעסטינער אונטערזוכונגס קאָמיי סיע, וואָס איז איצט פארעפנטלאכט גע-ווארן, באשטייט פון 15 קאפיטלאך.

דער ערשטער קאפיטל איז אן אריינ-פיר, אין וועלכן עס ווערט דערקלערט ווי-פיל זיצונגען די קאָמיישיאָנערס האָבן אפ-געהאלטן, וויפיל דאָקומענטן זיי האָבן גע-האט, וויפיל רייזעס אונטערגענומען אין פיל אנדערע פרטים.

אין דעם צווייטן קאפיטל ווערט באשריי-בען די ביאָגראפיע און די געשיכטע פון לאנד. אין דעם דריטן ווערט איבערגעגעבן אן אויספירלאכע באשרייבונג פון די לעג-טע געשעענישן. אין פערטן ווערט אי-בערגעגעבן די קלאגעס פון דער פאלעסטי-נער ציוניסטישער עקזעקוטיווע קעגן דער אראבישער עקזעקוטיווע און קעגן דעם גראנד-מיפטי. אין דעם פינפטן — די קלאָ-געס פון דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע קעגן דער פאלעסטינער רעגירונג. דער זעקסטער קאפיטל האָט צו טאָן מיט דער ערשטער כוואליע פון די געשעענישן, מיט די ערשטע אויסברוכן און אונגוסט, און וועלכן די קאָמיישיאָנערן פרואוון דערקלערן פאר וואָס זיי האָבן ניט באגרעניצט זייער טעטיקייט אויף צו אונטערזוכן די אקטו-עלע געשעענישן, נאָר האָבן זיך אויך פאר-נומען מיט הויפּט פראגן פון דער פאָלי-סי.

אין דעם דאָזיקן קאפיטל זאָגן די קאָמיי שיאָנערס: "לויט די באוויזן וואָס ליגן פאר אונז געפינען מיר, אז קלאגעס זיי-נען אינשטאנען לאנג פאר יום-כפור, 1928, און אז דאָס האָט פאראורזאכט די אונגוסט אויסברוכן. עס איז ווייטער אונזער שטאנדפונקט, אז אן אלעלכע אומצופרידנ-קייטן וואָלטן די אויסברוכן ניט געווען פארגעקומען, אָדער אויב זיי וואָלטן גע-ווען פארגעקומען, וואָלטן זיי ניט געווען דערגרייכט אויעלכע פראָפאָרציעס ווי זיי האָבן דערגרייכט. אין דער הינזיכט האלטן מיר, אז די פאָליטישע און עקאָנאָמישע אומצופרידנקייטן פון די אראבער מוזן באטראכט ווערן אלס אזעלכע וואָס זיינען געווען די באלדיקע אורזאכן פון די אומ-רוען.

אָבער אפילו ווען דאָס וואָלט ניט געווען אונזער מיינונג, וואָלטן מיר געווען גע-מוזט אונטערזוכן יענע אומצופרידנקייטן אין דעם ליכט פון א צווייטן טייל פון אונ-זער אויפגאבע. ווייל עס איז קלאָר, אז רעאקציאָנערציע, אפילו ווען זיי ווערן אמפארציטיקסטן באטראכט, קאָנען ניט האָבן קיין דערפאָלג. סיידן זיי פארשן אויס די סאמע ווארצלען פון דער זאך, כדי צו פארטיידן, אז די לעצטע אומגליקלאכע געשעענישן זאָלן זיך ניט ווידערהאָלן. צו-ליב דאָס דאָזיקע ווארזאכן האָבן מיר דער-פאר געפילט פארפליכטעט צו אויספאר-שען אויך די פריערדיקע אומצופרידנ-קייטן".

די דריי פאָלגנדיקע קאפיטלען פארנע-מען זיך מיט דער פראגע פון אימיגראציע, לאנד און קאָנסטיטוציאָנעלער אנטווייק לונג, וועלכע לויט דער דערקלערונג, "זיי-נען די סאמע וויכטיקסטע פראגן אויף וועלכע די אראבישע רעגירונג קאָן אין טעאריע ווערן גלייך מיט דער אראבישער אפעל-לאציע. פון די ערשטע דריי טאבעלן זעט עס אויס, אז דער דאָזיקער גלייכער סטא-טוס וואָלט געקאָנט דערגרייכט ווערן אין 1948, 1956, 1969. ווערענד לויט די השערות אין דער פערטער טאבעלע וואָלט די אידישע באפעלקערונג נאָך אלץ געווען מיט א האלבן מיליאָן. ווייניקער ווי די אראבישע באפעלקערונג, ווען די צאָל פון דריי מיליאָן. וועלכע די קאָמיסיע בא-טראכט אלס די מאקסימום באפעלקערונג פאר פאָלעסטינע וואָלט דערגרייכט געוואָ-רען.

אפשטעלנדיק זיך אויף די ציוניסטישע קלאגעס קעגן דער פאָלעסטינער אראבי-שער עקזעקוטיווע, קומט דער רעפעראט פון דער אונטערזוכונגס קאָמיסיע צו דעם אויספיר, אז די קלאגעס וועגן דעם, אז די אומרוען זיינען געפלאנט געווארן פון פריער און ארגאניזירט געווארן דורך דער אראבישער עקזעקוטיווע, זיינען ניט באַ-ווייזן געווארן, און אז "אויב די דאָזיקע קלאגעס זיינען געמאכט געווארן אין צו-זאמענהאנג צו די פאקטישע געשעענישן פון דעם 23 אוגוסט און די קומענדיקע טעג, אזוי זיינען זיי אין ווידערשפּרוך מיט די אמת'ע פאקטן. די קלאגע פון באַ-וואוסטזיניקער אויפהעצונג צו די אומרוען איז ניט באוויזן געווארן קעגן דער פאָלעס-טינער אראבישער עקזעקוטיווע, אלס א הערפערשאפט. אָבער מיר האָבן א-ווייפל אין דעם, אז איינציק פון די, וועלכע בא זיינען דערווייל געווארן צו דער אראַ-בישער עקזעקוטיווע, האָבן אנגעפירט אן אגיטאציע בעת די דאָ-יאָטן, ה. ס. לוק, ווערט געזאָגט אין דעם באריכט, באציענדיק זיך אויף די ציוניס-טישע קלאגעס קעגן דער פאָלעסטינער רע-גירונג, אין וועלכע עס איז געזאָגט אז דער עקזעקוטיווע האָט ניט גע-באכט קיין פאָלעסטינער קיין פארשטאר-קונגען פון דת שפּ'ישע לענדער פאר'ן 23 אוגוסט. דער באריכט זאָגט, אז "באַ-טראכטנדיק די פראגע אין דעם פון לוק פון אונטערע אידיעס, אין אונ-זער מיינונג, אז עס וואָלט געווען א ווינ-שענסווערטער פארזיכטס-מיטל, אויב לוק וואָלט געווען מאָביליזירט דאָס מיליטער, וואָס איז געווען אונטער זיין יוריסדיקציע, אין א געוויסן פאסיקן פלאַץ אין פאָלעס-טינע, א געוויסע צייט אין פארלויף פון די טעג, איידער עס האָבן אויסגעבראָכן די אומרוען, אָבער, צוליב סיבות, וועלכע מיר האָבן אנדערשוואו אויסגעבראָכט, האלטן מיר ניט, אז עס קאָנען געמאכט ווערן ענדסטע קריטיקן קעגן לוק'ן דער-פאר, ווייל ער האָט דאָס ניט געטאָן.

"מיר אונערשטיצן לוק'ס האנדלונג, אפ-זאגענדיק צו באוואפענען א באריטיענדע צאָל פון דער אידישער באפעלקערונג, וועלכע האָט אנגעבאָט איר דינסט דעם 17טן. מיר זיינען צופרידן מיט זיין האנד-לונג, ווען ער האָט באשלאָסן, אז 41 ספּע-ציעלע אידישע קאָנסטאבעלס זאָלן אנט-וואפענט ווערן, ווארום לוק האָט אויסגע-פאלגט די עצות פון די העכסטע מיליטע-רישע ראט-געבער, וואָס ער האָט געהאט, און האָט געהאנדלט אין אנקלאנג מיט זיין אומפארטייאנע אורטיי בנוגע דער ליניע, וואָס איז געווען אבגעטסט אויסגערעכנט כדי צו דיינען די אינטערעסן פון דער באַ-פעלקערונג, פאר וועמענס וואוילזיין ער האט געדארפט זאָרגן.

"בנוגע דער פראגע פון דער איצטיקער און צוקונפטיקער פאָליסי אין באצוג צו דער באוואפענונג פון די אידישע קאָלאָ-ניעס, זיינען פאראן מיינונגס-פארשיידנ-הייטן צווישן אונז, ווענן וואָס עס ווערט באריכטעט אין א באזונדער פאָלאָ. די פאָ-ליציי און דאָס מיליטער פון באוואפענטע אויטאָמאָביליסטן האָבן ארויסגעוויזן קלוגע צוריקגעהאלטנקייט ביים באנוצן זיך מיט זייער מאכט און צוריקהאלטענדיק מיט דעם פייער בעת די ראיאטן.

"פילע אויפרייצנדיקע ארטיקלען זיינען דערשינען אין פאָלעסטינער פרעסע אין דער צייט צווישן אָקטאָבער 1928 און אור-גוסט 1929. מיר גלויבן, אז די מאכט פון דער פאָלעסטינער רעגירונג קאָנטראָלירן די פרעסע האָט געדארפט אנגעווענדעט ווערן קעגן די צייטונגען וועלכע האָבן פארעפנטלאכט מאנכע פון די דאָזיקע הע-צע ארטיקלען.

"מיר קאָנען ניט באשולדיקן קיין איין פאָליציי באמטן פאר ניט נעמען קיינע שריט צו פארמיידן די אידישע דעמאָנ-סטראציע ביים כותל מערבי דעם 15טן אוגוסט. מיר גלויבן, אז די וועלכע זיי-נען אנווענדע געווען אין פארלויף פון די דיסקוסיעס מיט די פירער פון דער אידי-שער יוגנט האָבן ניט קלאָר געמאכט פאר די באאמטע, אז די אידישע פירער האָבן זיך אנטזאגט אנצונעמען איינע פון די קאָנדיציאָנען, וועלכע לוק האָט געמאכט, ווען ער האָט באשלאָסן, אז די פראָצעסיע דארף דערלויבט ווערן צו גיין צום כותל-מערבי דעם 23טן. אירגענד וועלכן פאראזוך ניט צו דערלאָזן דורך צוואנג די מאכטערא-נישע דעמאָנסטראציע דעם 16טן אוגוסט וואָלט געווען געפערלאך און ניט ראטזאם. "קלאגענען, וועלכע זיינען ארויסגענאנגען אין פאָלעסטינע קירצלאך פאר דעם זיינען געווען דער נאציאָנאלער היים און אז זי האָט אנגעפירט א שוואכע פאָליטיק, זאָגט דער באריכט, אז דאָס איז "מייסטענס צוליב די שווערקייטן וועלכע ליגן אין דעם מאנ-דאט גופא און וואָס מען זעט ניט איין דעם צווייפאכן כאראקטער פון דער פאָ-ליטיק. לוק האָט געהאט אויף זיך א שווע-רע פליכט פון אנהאלטן א נייטראלע און אומפארטייאישע שטעלונג צווישן צוויי פעלקער וועמענס פירער האָבן געציינט ווייניק פעאיקייט פאר מאכן קאָמפּראָמי-סען".

אין דער פראגע פון אימיגראציע גיט דער באריכט צו, אז אידישע אונטערגע-מונגען און אידישע אימיגראנטן זיינען ניט געווען גרעסער ווי די פעאיקייט פון לאנד אויפצונעמען זיי און זיי האָבן גע-באכט פאָלעסטינע בעגעפסן פון וועלכע די אראבער האָבן אויך געגאָסן. "מיר גלויב-כען אבער אז די פאָדערונגען פון די ציו-ניסטן אין באצוג צו דער צוקונפט פון אר-דישער אימיגראציע אין פאָלעסטינע זיי-נען געווען אזעלכע וואָס האָבן ארויסגע-רופן ביי די אראבער מורא אז זיי וועלן אין צייט פארלירן די מעגלאכקייט צו מא-כען א לעבן און וועלן ארונטער אונטער דער פאָליטישער הערשאפט פון די אידן.

"מיר גלויבן אויך, אז סער דזשאן האנדן אין דער באריכט פון דער פאָלעס-טינער אונטערזוכונגס קאָמיסיע וואָס די ענגלישע רעגירונג האָט באשטימט, איז געקומען צו דעם אויספיר, אז אראבישע אנפאלן אויף די אידן זיינען ניט געווען קיין פאראויס געפלאנטע. ווערט אבער דערקלערט אין דעם רעפארט פון דער אונ-טערזוכונגס-קאָמיסיע, וואָס איז דאָ היינט פארעפנטלאכט געווארן, אז דער אויסברוך אין ירושלים, וואָס איז פארגעקומען דעם 23טן אוגוסט, איז, אן צווייפל, פון אנ-פאנג אן געווען אן אנפאל פון די אראבער אויף די אידן. פאר וועלכן קיין שום אנט-שולדיקונג איז ניט געשטעלט געווא-רען.

דער באריכט פון דער אונטערזוכונגס-קאָמיסיע וויזט אָן, אז די ראיאטן זיינען ניט אויסגעבראָכן גלייכצייטיק אין אלע טיילן פון פאָלעסטינע, נאָר זיי האָבן זיך אויסגעשפּרייט פון דער הויפּט שטאָט, אין פארלויף פון אייניקע טעג, ארומגע-מעדיק די וויישטעט געגנטן פון דעם לאנד אויסשליסנדיק די דארפישע געגנטן. די קאָמיסיע דערקלערט, אז דאָס האָבן צום גרעסטן טייל אנגענומען די פארם פון בייזווייליקע אטאקעס מיצד די אראבער אויף די אידן, וואָס איז באגלייט געווא-רען מיט דער כוונה צו פארניכטן אידישע פאר-מעגנס.

דער באריכט זאָגט דאָן, אז "עס איז שיר ניט פארגעקומען א פולשטענדיק שחיטה פון דער גאנצער אידישער באפעל-קערונג אין חברון". עס ווערט אויך אנגע-וויזן, אז אין אייניקע פאלן האָבן די אידן אטאקירט אראבער און האָבן צעשטערט אראבישע פארמענס, אָבער די דאָזיקע אטאקעס, כאטש זיי זיינען ניט פארצייי-לאך, זיינען אין די מערסטע פאלן אויסגע-וויזן געווארן אין דער ד